

SKIFTERETTEN I HELSINGØR DOM

afsagt den 8. januar 2024

* Sagen er behandlet for lukkede døre.

Sag BS-51285/2022-HEL

Sagsøger
(advokat Therése Kemp)

mod

Sagsøgte
(beskikket advokat Johan Hartmann Stæger)

Denne afgørelse er truffet af Dommer.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 9. december 2022.

Sagen, der er anlagt som en enkeltvist efter ægtefælleskiftelovens § 2 i forbindelse med parternes ægtefælleskifte, drejer sig dels om en tvist om størrelsen af passiveringen af Sagsøgers udskudte skat i hans virksomhedsskatteordning (VSO) og i ægtefællernes boopgørelse og dels om, hvorvidt Sagsøgers indbetaling til pension i indkomståret 2016 udgør en rimelig pensionsindbetaling.

Sagsøger har nedlagt følgende påstande:

PÅSTAND 1:

Principalt: Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at den udskudte skat i sagsøgers VSO i boopgørelsen af 12. september 2022 skal passiveres med 100 %.

Subsidiært: Den udskudte skat i sagsøgers VSO skal optages som passiv i fællesboet med kr. 3.712.525,00 i boopgørelsens pkt. 5.

Mere subsidiært: Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at den udskudte skat i sagsøgers VSO i boopgørelsen af 12. september 2022 skal passiveres med en af retten fastsat højere kurs end den af bobehandler anvendte på 50 %.

Mest subsidiært: Den udskudte skat i sagsøgers VSO skal optages som passiv i fællesboet med en af retten fastsat højere kurs end den af bobehandler anvendte 50 % i boopgørelsens pkt. 5.

PÅSTAND 2:

Principalt: Sagsøgers pensionsopsparing skal ikke indgå i parternes bodeling.

Subsidiært: Sagsøger tilpligtes at betale kr. 87.472,00 til sagsøgte.

Mere subsidiært: Sagsøger tilpligtes at overføre kr. 198.799,00 fra egen pensionsordning til sagsøgtes pensionsopsparing.

Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:

Over for sagsøgers principale påstand 1: Afvisning, subsidiært frifindelse. Over for sagsøgers subsidiære påstand 1: Frifindelse.

Over for sagsøgers mere subsidiære påstand 1: Afvisning, subsidiært frifindelse.

Over for sagsøgers mest subsidiære påstand 1: Afvisning, subsidiært frifindelse. Over for sagsøgers principale påstand 2: Afvisning, subsidiært frifindelse. Over for sagsøgers subsidiære påstand 2: Afvisning, subsidiært frifindelse. Over for sagsøgers mere subsidiære påstand 2: Afvisning, subsidiært frifindelse.

Sagsøgte har fri proces til sagen meddelt af Civilstyrelsen.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Parterne har været gift og er efterfølgende separeret eller skilt. I den forbindelse har de aftalt ophørsdag den 12. marts 2017. Den 6. juli 2018 anmodede

Sagsøgte skifteretten om skifte af fællesboet, og skiftet blev den 3. september 2018 henvist til behandling ved bobehandler, Advokat.

Bobehandler har den 12. september 2022 udarbejdet boopgørelse.

Af denne fremgår blandt andet:

”...

Om skattebetaling/passivering

Som nævnt ovenfor opgjorde skønsmanden den udskudte skat i virksomhedsskatteordningen til kr. 3. 712.525.

Den 18.08.2021 fremsendte Sagsøgers advokat bilag, der viste 2 skattebetalinger den 29.06.2021 af kr. 3 . 712.346 ex renter, og med oplysning om at det var betaling af den udskudte skat.

Bobehandler havde tidligere indstillet, at en faktisk betalt skat skal indgå til kurs 100. Det forudsætter i sagens natur at handlingen der udløser skattebyrden er endelig, at betalingen er knyttet direkte hertil, og endelig at den betalte skat faktisk er den latente skat, der består pr. op-hørsdagen. Skønsmanden har jo opgjort den latente skattebyrde, men bobehandler så ikke mulighed for eentydigt at konkludere, at de nød-vendige forudsætninger for den fulde skattepassivering er opfyldt.

Bobehandler tilsluttede sig forslag fra Sagsøgtes advokat om bede skønsmanden om at udtale sig herom .

Der opnåedes enighed om at forelægge betalingsspørgsmålet til skønsmanden.

Parterne kunne ikke opnå enighed om tema for de supplerende spørgsmål, hvorefter bobehandler foreslog fremgangsmåde med en enkelt spørgsmål, nemlig

"Vores hovedspørgsmål til dig er, om de fremsendte 2 bilag giver grundlag for at konkludere, at der nu er sket en endelig betaling af den udskudte skat du op-gjorde i skønsrapporten, og at denne skattebetaling derfor ikke af Sagsøger selv ef-terfølgende kan om gøres."

Samt foreslog, at dette enkle spørgsmål skulle ledsages af en redegørelse fra hver part, om deres opfattelse af skattebetalingens betydning.

Den 14.12.21 blev spørgsmålet og en redegørelse fra hver af parterne fremsendt til den tidligere skønsmand, revisor Person, med anmodning om besvarelse af det stil lede spørgsmål og under hensyntagen til parternes redegørelser.

Det var som nævnt aftalt, at spørgsmålet til skønsmanden skulle ledsages af en redegørelse fra hver af parterne. Medens skønsmandens svar afventedes, rejstes fra Sagsøgers side ønske om at parternes kunne fremsende yderligere indlæg til skønsmanden. Sagsøgte modsatte sig sådanne nye indlæg, under henvisning til at det var aftalt, at hver part skulle afgive sit indlæg, som det blev fremsendt til skønsmanden.

Den 02.02.2022 afviste bobehandler at fremsende yderligere indlæg til skønsmanden, med denne begrundelse,

"I min mail nedenfor af 24.oktober 2021 foreslog jeg en fremgangsmåde ved skønnet, der indebar at I hver skulle lave et indlæg til skønsmanden der belyser egne synspunkter, og skønsmanden skulle så gennemgå disse indlæg som led i vurderingen.

Det var forudsat at skønsmanden 'selvfølgelig kan kontakte begge, hvis skønsmanden har brug for yderligere oplysninger.

I tiltrådte begge denne fremgangsmåde, og da jeg den 14.12.21 havde modtaget indlæggene fra begge sider, blev de sendt til skønsmanden med det aftalte skøn-stema.

I lyset af aftalen om fremgangsmåden, mener jeg mig ikke berettiget til nu at videresende et yderligere indlæg fra den ene side til skønsmanden, uden at der er enighed herom, hvad der jo ikke er."

Spørgsmålet blev ikke af Sagsøger indbragt for Skifteretten.

Den 11.02.2022 fremkom fra skønsmanden redegørelse og besvarelse af det stillede spørgsmål. Besvarelsen lød således,

"De fremsendte 2 bilag giver ikke grundlag for entydigt at konkludere, at der nu er sket en endelig betaling af den udskudte skat som undertegnede opgjorde i skønserklæringen af den 5. februar 2021 på DKK 3. 712.525, men der kan ud fra oplysningerne argumenteres for, at dette er tilfældet. De fremsendte 2 bilag giver ligeledes ikke grundlag for entydigt at konkluderes, at den foretagne skattebetaling ikke af Sagsøger selv efterfølgende kan om-gøres, men der kan argumenteres for, at dette er tilfældet."

Der fremkom den 15.marts 2022 yderligere bilag fra Sagsøger, der skulle dokumentere skattebetalingen .

Bobehandler kontaktede skønsmanden med spørgsmål om dokumentation for skattebetalingen, og efter den samtale afgav bobestyrer den 27.04.2022 følgende indstilling,

Den 11.februar d. å. modtog vi skønsmandens besvarelse af tillægsspørgsmål om skattebetalingen.

Den 15.marts d.å. fremsendte Therese bilag fra skat 2020 og 2021.

Den 19.ds. har Johan anmodet om min indstilling til spørgsmålet om passive-ring af skatten.

Som det fremgår af skønsrapporten, mener skønsmanden, at noget taler for at det kan være den udskudte skat der er betalt, men siger: " det kan ikke entydigt konkluderes, at der er sket en endelig betaling af den udskudte skat som under-tegnede opgjorde i skønserklæringen af den 5. februar 2021 på DKK 3.712.525"

Når den sagkyndige ikke mener at man entydigt kan konkludere, at der er sket endelig betaling af netop den skat , er jeg som bobehandler nødt til at lægge skønsmandens vurdering til grund. Kan betalingen ikke nu med sikkerhed dokumenteres , med den konklusion, at den udskudte skat ikke kan passiveres fuldt ud , men må passiveres som ikke betalt skat.

Jeg mener heller ikke de senere fremsendte bilag giver grundlag for at konkludere denne sikre betaling . Der er fremsendte årsopgørelser med betydelig personlig indkomst, og det er ikke af opgørelsen muligt at udlede om den tidligere udskudt skat her kommer til beskatning .

Jeg har spurgt skønsmanden hvad der skal til for sikkert at kunne konkludere at skattebetalingen er netop den opgjorte udskudte skat, og jeg forstår det således, at der skal foreligge en entydig dokumentation for enten udtræden af virksomhedsskatteordningen, eller et privat regnskab, der viser, at der ikke længere er nogen udskudt skat.

Jeg hører gerne fra Therese om der foreligger den yderligere dokumentation der skal til. Hvis ikke, hører jeg gerne om der er forslag til passiveringsprocent.

Sagsøger anmodede om yderligere tid til at drøfte spørgsmålet om skattebetalingen med egen externe revisor. Den 11.02.2022 fremkom fra Sagsøgers advokat redegørelse fra denne externe revisor der ikke var enig i skønsmandens konklusioner.

Når parterne som her har samtykket i at anmode skønsmanden om en stillingtagen, er bobehandler i sagens natur ikke berettiget til at tilside-sætte skønnet, alene på grundlag af indlæg fra den ene part.

Da der ikke er fremkommet dokumentation for skattebetalingen af den karakter skønsmanden mente ville være afgørende, lægges det i boopgørelsen til grund, at den udskudte skat ikke med sikkerhed kan anses for betalt.

Sagsøger fastholdt at skattepassiveringen skulle udgøre 100.

Under henvisning til at Sagsøger er 49 år, Sagsøgers erhverv, og udbredt praksis i branchen om også fortsat at være erhvervsaktiv efter udtræden af de store revisorinteressentskaber, samt endelig muligheden for gennem investeringsvirksomhed af fastholde virksomhedsskatteordningen, skønnes det rimeligt at fastsætte en passivprocent på 50, der herefter er lagt til grund i boopgørelsen. Passivposten udgør herefter kr. 1.856.263.

...

Pensionsordninger

Efter foreliggende oplysninger, havde Sagsøgte ikke pensioner udover helt sædvanlige mindre pensioner, der ikke indgår i delingen. Bortset fra den nedennævnte ekstraordinære pension, havde Sagsøger efter det oplyste heller ikke usædvanlige pensioner.

Efter de foreliggende oplysninger, har Sagsøger i en årrække kun indskudt meget beskedne pensioner, f.eks i 2014 og 2015 hver år kr. 10.000, medens der i oktober 2016, efter parternes samlivsophævelse og kort før separation er indskudt ekstraordinært kr. 1.500.000 i skatteklasse 1 pension.

Sagsøger har ved skiftets indledning argumenteret for sin ret til udtagelse alle egne pensioner som rimelige, under henvisning til at han i flere år havde været afskåret fra at indbetale større pensioner, fordi der både før og efter fusion med Revisionsfirma 1 havde været en meget presset livskv i ditet i Sel-skabet, hvor man skulle begrænse sine hævninger.

Sagsøger gjorde endelig gældende, at Sagsøger sidder som medejer og partner i et af Danmarks største revisorselskaber, men alene har en pensionsordning med et meget begrænset indestående, hvorfor hans pensioner på ingen måde er urimelige eller ualmindelige for en mand i den stilling.

Bobehandler afgav den 25.februar 2020 foreløbig indstilling om deling af pensionen, og har i flere omgange siden gentaget den indstilling, se-nest den 26.08.2021, hvor bobehandler tilkendegav,

Jeg har modtaget de yderligere oplysninger om Sagsøgers indkomstforhold. Jeg me-ner fortsat ikke, at pensionen har en sådan karakter, at den kan udtages uden deling. Det ser ud som om Sagsøger under ægteskabet har valgt ikke at opbygge større pensionsformue. Selvom der har været meget store indkomster, har Sagsøger ikke selv foretaget årlige større pensionsindskud. Det meget store indskud fore-tages først i oktober 2016, efter samlivsophævelse og kort før separationen. Min indstilling er således fortsat at nettoværdien af det pensionsindskud skal indgå i delingen.

Jeg opfordrer på ny Sagsøger til at udtage stævning om dette spørgsmål, hvis Sagsøger fortsat ikke vil acceptere delingen.

Da der ikke er udtaget stævning om dette spørgsmål, er det herefter lagt til g r und at pensionsindskud kr. 1.500.000 anses for ekstraordinært indskud, der skal indgå i delingen, med regulering for afgift og passive-ring heraf.

Sagsøger er nu 49 år, og kan, efter det oplyste om pensionens karakter, strakshæve den med en afgift på 60%, men kan hæve den med 40% ef-ter opnået efterlønsalder, der for Sagsøgers årgang er 67 år. Da den ikke hæves nu, er de 60% ikke relevant, og det skønnes rimeligt at anskue det som en latent byrde på 40% . Under hensyntagen til Sagsøgers alder, skønnes det rimeligt at anvende en passiveringsprocent på 50% af den latente byrde.

Passivposten der skal fradrages i pensionsindskuddet udgør herefter kr. 300 . 000.

...”

Forklaringer

Parterne samt Vidne 1 og Vidne 2 har afgivet forklaring.

Sagsøger har forklaret, at han er 50 år og uddannet økonom. Han mødte Sagsøgte i 1996, og de blev gift i 2003 og havde fælleseje under ægteskabet. Op-hørsdagen er den 12. marts 2017. De gik fra hinanden nogen tid tidligere, om-kring november 2014, hvor han flyttede i rækkehus. Mens de var gift, arbejdede han på fuld tid, og Sagsøgte arbejdede dels på fuld tid dels på nedsat tid. Han opfatter sig selv som hovedforsøger. Han blev ansat i Revisionsfirma 2 i april 2008 og blev partner primo 2011 eller 2012. Revisionsfirma 2 blev fusioneret med eller solgt til Revisionsfirma 1 i juli 2014, og han er fortsat partner i det selskab.

Han er enig i værdiansættelsen og passiverne samt i beregningen af skatten, men han er ikke enig i den passivering af skatten, der er foretaget i boopgørelsen. Han mener, at kursen skal være 100 og ikke den kurs, som bobehandler har lagt til grund. Bobehandler har begået en stor regnefejl. Man skulle se på de poster, den udskudte skat vedrører, og se dels hvornår de forfalder dels hvornår de kommer til betaling. Man burde se på posterne enkeltvis i forhold til hvornår de forfalder og den tidsværdi, der er i at udskyde dem i nogle år. Han har betalt al udskudt skat. Han har ikke længere en virksomhedsskatteordning. Han udtalte af virksomhedsskatteordningen i indkomståret 2022, fordi Revisionsfirma 1 er i gang med at dele virksomheden med henblik på børsnotering på globalt plan. Efter en sådan ville han ikke kunne opretholde sin virksomhedsskatteordning. Det ville endvidere ikke kunne betale sig for ham at fortsætte i virksomhedsskatteordningen, fordi hans skat så ville blive højere. Han kunne dog forblive i virksomhedsskatteordningen frem til dagen før selskabets børsnotering. Han har ikke tænkt at genoptage en virksomhedsskatteordning, dels fordi det ikke kan betale sig for ham, og dels fordi selskabet stadig arbejder på børsnotering. De penge, han har hævet i sin virksomhedsskatteordning igennem årene, er blevet brugt på betaling af høje skatter og børnebidrag, og han har endvidere brugt penge, fordi han ultimo 2014 flyttede i et lejet rækkehus og på et tidspunkt skulle have sit eget.

Hans pension var i 2017 på 2,2 mio. kr. Da han indtrådte som partner i 2011, fik han som interessent og medejer af selskabet at vide, at driftsselskabet skulle bruge kapital først og fremmest til udgifter til ejendomme, kontorer, og endvidere skulle arbejdskapitalen finansieres. Det indebar, at han som ny interessent blev mødt med et krav om, at han hurtigst muligt skulle bidrage med en "fair share" af festen og hurtigst muligt skulle binde svarende til 1-2 årslønninger på selskabets kapitalkonto til brug for de løbende udgifter. Derfor havde han ikke mulighed for at indbetale beløb på sin egen pension. Han var i negativ helt frem til efteråret 2016.

Fusionen blev gennemført, fordi der var krig på revisormarkedet, og de tjente ikke meget pr. partner. I efteråret 2013 kontaktede de Revisionsfirma 1 og solgte Revisionsfirma 2 til dem med henblik på, at sidstnævnte selskab skulle betale pensionskrav. Det var fortsat stramt efter fusionen i 2014 og i 2015. I 2015 blev det indskærpet, at hævninger skulle ske med et minimum, og større hævninger skulle godkendes, idet situationen skulle forbedres frem til 2016. Han kunne således i perioden, fra han indtrådte i partnerkredsen, ikke betale til pensionen, og han kunne ikke betale skatter, som han blev bedt om at udsætte. Han betalte dog nogle pensioner i 2014 og 2015. For at kunne deltage i pensionsordninger skulle han indbetale ca. 10-15.000 kr. i skat. I 2016 blev der i forbindelse med salg af en ejendom frigjort likviditet, hvorfor han fik lov til at hæve et beløb. Fra 2014 havde han en indkomst som anført i årsopgørelserne.

Efter at han fraflyttede hjemmet, deltog han i betaling af de faste omkostninger. Han kunne efter 2016 også fortsat betale de obligatoriske beløb til pension. Han kunne ikke betale mere på grund af store skattebetalinger, og fordi der var usik-kerhed omkring hans situation, herunder forholdene omkring køb af hus. Han ønskede ikke at binde meget likviditet. Hans pension er nu på 3,2 mio. kr.

Hvis han havde haft ny drift, kunne han være forblevet i virksomhedsskatteord-ningen med den, men han har ikke købt nye aktiver.

Sagsøgte har forklaret, at hun er 46 år og uddannet som pæda-gog. Hun er enig i, at hun og Sagsøger fandt sammen i 1997 og blev gift i 2003. De har to børn, født i 2004 og 2006. Hun havde job som pædagog under deres æg-teskab. Noget af tiden har været på fuld tid og noget på deltid. Da børnene var små, var hun i 6-7 år på deltid. Ellers har hun arbejdet mellem 35 og 37 timer ugentligt.

Sagsøger arbejdede mere end fuld tid, nok 60-70 timer/ugentligt. Det var hende, der stod for alt i hjemmet og med børnene og deres sociale liv. Sagsøger stod for beta-linger.

Hun mener, at det var i 2015 eller 2016, at de flyttede fra hinanden, men hun er ikke sikker. Sagsøger flyttede ud og boede til leje, og hun blev i huset med børnene. I 2017 anmodede Sagsøger om separation eller skilsmisse, fordi han havde fundet en anden. Sagsøger havde i deres ægteskab ansvar for økonomien. Hun interesse-rede sig ikke synderligt for den. De talte aldrig under ægteskabet om pension. Hun spurgte på et tidspunkt, om de skulle lave en ægtepagt for at sikre hende, hvis han fandt en anden. Hun vidste aldrig, hvad Sagsøger tjente, eller om han ind-betalte til pension. Hun ved stadig ikke, om han indbetalte til pension.

Sagsøger fortalte ikke, at han foretog indbetalingen til pension i 2016. Hun fandt først ud af dette, da hun kontaktede en advokat.

Hun mener, at det går godt for Sagsøger, der nu har købt et stort hus til 11,5 mio. Hun havde under ægteskabet indtryk af, at han holdt af sit job, der var hans identitet. Hendes økonomi har siden ægteskabets opløsning været stram, og hun har været nødt til at optage lån. Hun blev boende i deres hus i 2 år efter skilsmissen, og derefter satte de huset til salg. Der gik 1 år, før huset blev solgt. Derefter flyttede hun i et rækkehus, som hun købte. Hun er fortsat pædagog på fuld tid. Hun har måttet optage nogle dyre lån, fordi hun ikke troede, at sagen ville vare så længe, som den har gjort. Hun har modtaget et aconto beløb fra bo-delingen. Det er brugt til indbetaling til lånene. Hendes yderligere boslods krav skal bruges til yderligere betalinger.

De talte aldrig om arbejdsfordelingen i hjemmet. Det blev bare sådan. Efter at Sagsøger flyttede ud, har hun modtaget børnebidrag fra Sagsøger og acontobeløb for boopgørelsen. Hun kender ikke til sine pensionsforhold. Hun har kun det be-løb, som gælder for en pædagog, der i perioder har været på nedsat tid. Tin-gene havde ikke kunnet hænge sammen i forhold til børnene, hvis hun ikke havde været på nedsat tid.

Vidne 1 har forklaret, at hun tog en uddannelse som registreret revisor, men hun blev ikke registreret, idet hun i stedet fortsatte med en skatterevisor-uddannelse hos Skat. Da hun kom ud i 2005, havde hun en master i skat. Hun uddanner nu revisorer og advokat i skat. Hun arbejder i Revisionsfirma 3 og blev på et tidspunkt, måske i maj 2023, kontaktet af Sagsøger. Forevist ekstrakten side 100 var det dog i juni 2022. Hun har stor erfaring med skatteretlige kurser, hvorimod hun ikke har erfaring med civilretlige kurser. Skatteretligt fastsættes kurser efter § 33 C eller § 33 D. Der er 10 forskellige kurser i virksomhedsskatte-ordningen. C'eren er "handel med skatten", hvor parterne er enige om, hvad den udskudte skat skal udgøre. I disse tilfælde er Skat den ene part. P.t. fastsæt-tes kurserne mere ens uanset om det er civilretligt eller skatteretligt.

Hun mener, at 50% er lavt sat, når man ser på, at skatten efterfølgende er betalt, og når man ser på Sagsøgers alder, og at han skal udtræde af Revisionsfirma 1, når han bliver 60 år. Derfor mener hun, at kursen skal sættes til 80%. Hun udarbejdede ikke passiveringen efter de skatteretlige regler. Hun så på, hvornår skatten blev udløst, f.eks. af anlægsaktiver. Den bliver først udløst, når han væl-ger at udtræde af Revisionsfirma 1.

Når man skal forholde sig til de hævdede opsparede overskud, skal man se virksomhedsskatteordningen som en selvstændig kasse, man ikke kan tage noget ud af. Man kan have betalt en skat. Hvis man lader midler blive i kassen, skal man f.eks. købe obligationer men ikke aktier. Det er begrænset, hvad man kan investere i.

Hvis hun ved boopgørelsen skulle passivere, skulle man se, hvor lang tid man kunne udskyde skatten, dvs. til man ikke driver virksomhed længere. Hvis man mangler penge, kan det udløses. Sagsøger valgte at udløse den udskudte skat i 2018 og 2021. Der var efter skilsmissen 1½ år, hvor pengene kunne være forrentet og derefter til 2021. Hun ville ved fastsættelse af det hævdede opspa-rede overskud se på mange elementer, herunder rente på obligationer, og hun ville tilbagediskontere i henholdsvis 1½ og 4 år. Man ligger på grund af de lave renter og negative renter meget tæt på kurs 100.

Anlægsaktiverne er genvundne aktiver, der vil komme til beskatning, når man ophører med erhvervmæssig virksomhed. Det er ikke penge, man har placeret i en virksomhedsskatteordning, men man skal se på den fordel, Sagsøger

har haft af først at udløse dette i 2032. På grund af de negative renter er man meget tæt på kurs 100.

Det er uden betydning, at Sagsøger efterfølgende er udtrådt af virksomhedsskatteordningen, fordi skatten blev hævet i 2018 og 2021. Normalt når man udtræder, skal man betale udskudt skat på overskud men ikke på anlægsaktiver.

Sagsøger vil kunne vælge at indtræde i virksomhedsskatteordningen igen, men det er uden betydning for de allerede hævdede beløb. Han kan ikke tilbagevælge 2021. Han kan derimod oprette en ny virksomhedsskatteordning og fastholde en sådan ordning, til han dør. Hvis han har alle pengene, vil han ved ny erhvervmæssig virksomhed tage hele beløbet ind i virksomhedsskatteordningen igen. Hvis pengene derimod er brugt, kan beløbet ikke indgå i på ny i virksomhedsskatteordningen.

Vidne 2 har forklaret, at han er uddannet som statsautoriseret revisor i 1983. Han har været selvstændig i 10 år. Han var forud herfor ansat i Revisionsfirma 2 og havde ansvar for partnerregnskaberne. Han har været revisor for Sagsøger siden 2016. Han har fundet ud af, at Sagsøger i 2007 gik ind i virksomhedsskatteordningen i forbindelse med noget udlejning. Sagsøger blev vist partner i 2012. Sagsøger har i perioden fra 2014 til 2017 modtaget særlige partnerbonusser fra Revisionsfirma 1.

VSO er en virksomhedsskatteordning, der er født med tre præmisser, hvor man kan opspare overskud til lav virksomhedsskat. Alle renteudgifter fragår i virksomhedsskatteordningen. Man kan henføre en del af virksomhedsresultatet til kapitalbeskatning. Han er enig i beløbet på 3,7 mio. kr., der er anført for udskudt skat. Udskudt skat er udtryk for, at man ved udarbejdelse af selvangivelse ikke har samme indkomst, som man har regnskabsmæssigt. Igangværende arbejder kan være udskudt skat. Udskudt skat er baseret på forskellige elementer, herunder igangværende arbejder eller opsparede overskud eller andre del-elementer. Man kan ikke frit vælge at flytte noget ud af den udskudte skat, men der er forskel på, hvornår beløb indgår på selvangivelsen. Avancetillægget på igangværende arbejder kommer tilbage som indtægt året efter. Man kan lade hævdede overskud stå i virksomhedsskatteordningen, indtil man hæver så meget af det løbende overskud, at man også hæver af det hævdede overskud.

En udskudt skat kursfastsættes ved at tilbagediskontere en forpligtelse. Hvis man først skal betale et beløb senere og kan få en rente, vil kursen være mindre end 100. Hvis renten er negativ, stiger forpligtelsen.

Den udskudte skat i denne sag er kurs 100 eller meget tæt herpå. Det skyldes, at der har været en periode fra 2014-2022, hvor renten i samfundet har været 0 el-

ler negativ. Kapitalafkastet er udtryk for en rentesats, der er mål for det afkast man kunne have fået af sin investering.

Sagsøger har betalt den udskudte skat, idet de ved selvangivelsen for 2020, dvs. i juni 2021, indrettede selvangivelsen sådan, at der blev tale om skat svarende til beløbet på 3,7 mio. kr., og ved selvangivelsen for 2021 hævdede de hævdede overskud.

Sagsøger kan ikke omgøre disse dispositioner. Sagsøger har ikke i dag i en virksomhedsskatteordning, idet han udtrådte af ordningen i forbindelse med årsopgørelsen for 2022. Sagsøger kan ikke rulle virksomhedsskatteordningen tilbage, hvilket heller ikke ville give mening for ham, for det ville være dyrere. Han vil derimod igen kunne oprette en ny virksomhedsskatteordning, men det vil ikke have betydning for denne sag.

Sagsøger kan ikke få skatten tilbage, selv om han genoprettede en virksomhedsskatteordning. Sagsøger har betalt al den udskudte skat, der kan henføres til 2016 og 2017. Han har i dag stadig mulighed for at regulere på avance-tillæg på igangværende arbejder, selv om han ikke længere har en virksomhedsskatteordning. Han har derfor fortsat udskudt skat for årene efter.

Sagsøger kunne som partner i princippet betale til pensioner efter 2012, men som partner var man underlagt begrænsning i at hæve. Han kunne således ikke frit hæve til at indbetale på pension. En hævnning til pension ville blive anset som svarende til hævnning til privatforbrug. I 2016 var Sagsøgers personlige indtægt på selvangivelsen inklusiv det hævdede opsparede overskud på 2,1 mio. kr. Beløbet var ikke udtryk for et beløb tjent i 2016 men derimod i tidligere år. Sagsøger hævdede i alt ca. 7,2 mio. kr. i 2016. Han brugte 3,7 mio. kr. til skat og 1,5 mio. kr. til pension og havde derudover et beløb til andre formål. Hævninger i senere år kan f.eks. have været til køb af ejendom. Sagsøger havde ved udgangen af 2022 ikke aktiver, han kunne anvende til en virksomhedsskatteordning.

Parternes synspunkter

Sagsøger har i sit påstandsdokument anført:

”...

PÅSTAND 1:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at den af bobehandler opgjorte passivering af den udskudte skat i sagsøgers VSO er fastsat forkert.

Det gøres gældende, at det af Revisionsfirma 3 udfærdigede notat af 12. juli 2022 (**bilag 4**) er korrekt, derved der i dette rettelig er taget højde for, at der

er tale om skat, der ikke kan udskydes mere end 12 måneder, hvorfor den udskudte skat må passiveres med 100 %.

Det gøres gældende, at i sagens **bilag 4** konkluderes det, at der må ske passivering på 100 % af den udskudte skat på opsøret overskud, avancetillæg på igangværende arbejder, swap, tab på debitorer og hensættelser og forudbetalinger. Alle disse reguleringer er periodeafgrænsningsposter og den udskudte skat på disse ultimo 2016 er indtægtsført primo 2017.

Det gøres ligeledes gældende, at en passivering af den udskudte skat på kr. 3.712.525,00 er i overensstemmelse med den af skønsmanden udfærdigede supplerende skønserklæring fremlagt som **bilag B**.

Både den supplerende skønrapport (**bilag B**) samt den af sagsøger uvildigt indhentede skønrapport (**bilag 4**) konkluderer, at der må ske passivering med 100 %.

Det gøres afslutningsvis gældende, at sagsøger ved indleveringen af sin selvangivelse for indkomståret 2022 er udtrådt af sin VSO (**bilag 10**), og i den forbindelse har betalt al resterende udskudt skat. Det gøres således gældende, at der ikke længere kan være tvivl om, hvorvidt al udskudt skat er betalt af sagsøger og passiveringens størrelse

I fald Retten ikke finder, at passiveringen skal ske til 100 %, gøres det til støtte for den subsidiære påstand gældende, at passiveringen under alle omstændigheder skal være tæt på kurs 100, da sagsøger har betalt hele den udskudte skat.

PÅSTAND 2:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at der ikke er belæg for, at en ægtefælle skal dele sin pension, såfremt denne pensionsopsparing må anses for at være rimelig.

Det gøres gældende, at den almindelige procentsats for almindelige lønmodtagere er 15 % i indbetalinger til de arbejdsgiverfinansierede pensionsordninger, mens den for visse private brancher er højere end 15 %. Samtidig skal det anføres, at højere procentsats end 20 % er anerkendt i praksis.

Derudover gøres dette gældende, at pensionen er rimelig, såfremt den er sædvanlig efter den pågældendes uddannelsesmæssige- og arbejds-mæssige situation samt forventede pensioneringstidspunkt.

Pensionsindbetalinger vurderes mere lempeligt for selvstændige end for lønmodtagere, jf. Abrahamsen, Gitte Meldgaard, *Pensionsudlignende regler ved separation og skilsmisse*, 1. udg., s. 116.

Videre anføres følgende af forfatteren:

” Det kan dog anføres, at selvstændigt erhvervsdrivende på grund af bemærkningen om det anderledes opsparingsforløb formentlig har en større adgang end f.eks. lønmodtagere til at kunne foretage større indskud – mere uregelmæssigt – eller måske i form af engangsindskud.”

Det gøres gældende, at der, for så vidt angår selvstændigt erhvervsdrivende, er et anderledes opsparingsforløb, end det gælder for lønmodtagere, jf. LFF 2006-01-26 nr. 146, de særlige bemærkninger til retsvirkningsloven § 16 b, afsnit 5.

Det gøres gældende, at beregningsgrundlaget for vurderingen af, om sagsøgers pensionsindbetaling er rimelig, og den personlige indkomst retteligt udgør kr. 7.678.378,00 inkl. hævet opsparat overskud kr. 2.091.503,00, idet det pågældende beløb er hævet og anvendt i parternes privatøkonomi.

Det bestrides, at hævet opsparat overskud ikke kan indgå i beregningsgrundlaget, derved det er klart, at dette indgår i sagsøgers samlede årsindkomst, hvilket fremgår af årsopgørelsen 2016 (**bilag 5**). Beløbet udgør sagsøgers virksomheds samlede resultat for året.

Det skal anføres, at 20 % af kr. 7.678.378,00 retteligt udgør kr. 1.535.675,60. Det gøres gældende, at sagsøger alene har indbetalt kr. 1.514.973,00 i 2016.

I forlængelse heraf gøres det gældende, at indbetalingen således utvivlsomt er rimelig, derved den på ingen måde overstiger, hvad der må anses for en rimelig årlig pensionsindbetaling, og der er således ikke tale om en ekstra pension, jf. lov om ægtefællers økonomiske forhold § 34, stk. 4.

Det gøres gældende, at sagsøger i løbet af 6 år i perioden 2010-2016 har tilført fællesejet/delingsformuen mere end kr. 26 mio. jf. **bilag 9** og i samme periode kun har indsat kr. 1.514.973,00 på sin pensionsordning, hvorfor den pågældende indbetaling kan anses for rimelig, særlig hen-set til sagsøgers lønforhold og meget sparsomme pensionsordning.

Såfremt retten måtte finde, at sagsøgers indtægt for indkomståret 2016 udgør kr. 5.586.875,00, gøres det gældende, at sagsøgers rimelige pensionsindbetaling på 20 % udgør kr. 1.117.375,00. Dette ville således betyde en merindbetaling fra sagsøger på kr. 397.598,00 i 2016.

Det gøres gældende, at hvis beløbet kr. 397.598,00 ikke var blevet indbetalt til sagsøgers pension, men i stedet udbetalt som løn til sagsøger, ville beløbet være blevet beskattet med en trækprocent på 56 % (kr. 222.655,00). Herefter udgør beløbet til bodelingen i alt kr. 174.943,00, som jf. reglerne om delingsformue skal fordeles lige mellem parterne hvorfor sagsøgte således maksimalt ville modtage kr. 87.472,00, hvorfor sagsøgers subsidiære påstand er rettet i overensstemmelse hermed.

Det gøres således gældende, at sagsøger maksimalt kan forpligtes til at betale kr. 87.472,00 til sagsøger, eller overføre beløbet kr. 198.799,00 til sagsøgte pensionsopsparing.

...

Sagsøgte har i sit påstandsdokument anført:

”...

Anbringender vedrørende påstandene om afvisning over for sagsøgers påstande 1

Til støtte for de nedlagte påstande om afvisning over for sagsøgers principale, mere subsidiære og mest subsidiære påstande 1 gøres det gældende, at påstandene er uegnede til at indgå i en domskonklusion. Påstandene er i realiteten anbringender til støtte for en ikke nærmere defineret påstand om ændring af udkastet til boopgørelse. Hvis en af påstandene tages til følge, kan den ikke danne grundlag for en ændring af udkastet til boopgørelse.

Anbringender vedrørende påstandene om afvisning over for sagsøgers påstande 2

Til støtte for den nedlagte påstand om afvisning over for sagsøgers principale påstand 2 gøres det gældende, at påstanden er uegnet til at indgå i en domskonklusion. Påstanden er ikke rettet mod sagsøgte og kan ikke danne grundlag for en ændring af udkastet til boopgørelse.

Til støtte for de nedlagte påstande om afvisning over for sagsøgers subsidiære og mere subsidiære påstande 2 gøres det gældende, at påstandene ikke kan indgå i en domskonklusion over for sagsøgte. På-

standene er fuldbyrdelsespåstande, som er rettet mod sagsøger og ikke mod sagsøgte.

Til støtte for den nedlagte påstand om afvisning over for sagsøgers mere subsidiære påstand 2 gøres det desuden gældende, at påstanden er fremsat for sent, idet sagsøger hverken over for bobehandler eller i sine indsigelser imod bobehandlers udkast til boopgørelse har gjort gældende, at han ønsker at benytte sig af den dagældende retsvirkningslovs § 16 f, stk. 2, litra 2, jf. § 16 g, stk. 2.

Anbringender vedrørende påstanden om frifindelse over for påstande nr. 1 om udskudt skat

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse over for Sagsøgers påstande nr. 1 gøres det gældende, at der skal ske kursfastsættelse/passivering af den udskudte skat i Sagsøgers virksomheds-skatteordning.

Der er intet grundlag for at tilsidesætte skønsmandens konstatering af, at det ikke entydigt kan konkluderes, at der er sket betaling af den udskudte skat, og at det ikke entydigt kan konkluderes, at Sagsøger ikke senere selv kan omgøre den foretagne skattebetaling (bilag 1, s. 7 og bilag B, s. 6-7). Bobehandler har på dette grundlag vurderet, at den opgjorte, udskudte skat skal kursfastsættes/passiveres til kurs 50 (bilag 1, s. 8). Bobehandlers skøn er foretaget på baggrund af de relevante forhold, som skal inddrages ved kursfastsættelse af udskudt skat, herunder Sagsøgers alder og hans muligheder for at forblive erhvervsaktiv også efter en eventuel udtræden af Revisionsfirma 1.

Der kan ikke lægges nogen vægt på Sagsøgers synspunkt om, at hans engagement i Revisionsfirma 1 og en eventuel fremtidig omstrukturering af denne virksomhed skulle forhindre ham i at fortsætte med at være i virksomhedsskatteordningen og dermed bevare den udskudte skat. For det første er oplysningerne om den pågældende omstrukturering fuldstændig udokumenterede. For det andet bestrides det, at Sagsøger efter en eventuel omstrukturering vil være forhindret i at oprettholde sin virksomhedsskatteordning.

Derudover gøres det gældende, at den som bilag 4 fremlagte redegørelse fra Revisionsfirma 3 er en ensidigt indhentet erklæring, som er uden bevisværdi. Der har som anført i svarskriftet været gennemført et endog meget grundigt syn og skøn, og en efterfølgende indhentet, ensidig erklæring kan ikke tillægges nogen vægt ved vurderingen af i hvilket omfang den udskudte skat skal passiveres.

Afslutningsvist gøres det gældende, at det fremlagte bilag 10 ikke ud-gør tilstrækkelig dokumentation for, at sagsøger er endeligt udtrådt af sin virksomhedsskatteordning og at den udskudte skat er betalt.

Anbringender vedrørende påstanden om frifindelse over for påstand nr. 2 om pension

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse over for Sagsøgers påstand nr. 2 gøres det gældende, at Sagsøger ikke har løftet bevisbyrden for, at hans indskud af 1.500.000 kr. på en pensionsordning i oktober 2016 er udtryk for en rimelig pensionsopsparing, jf. den da-gældende retsvirkningslovs § 16 b, stk. 1. Som nævnt i bobehandlers udkast til boopgørelse (bilag 1, s. 11) blev indskuddet foretaget efter, at parterne var gået fra hinanden men før ophørsdagen.

Bobehandler har i flere omgange udarbejdet sin vurdering af spørgsmålet om, hvorvidt Sagsøger kunne udtage det pågældende pensions-indskud forlods af fællesboet (bilag 1, s. 11). Der er intet grundlag for at tilsidesætte bobehandlers vurdering af, at indskuddet ligger ud over, hvad der kan betragtes som rimeligt, og at det derfor ikke kan udtages forlods.

Der skal foretages en snæver afgrænsning af, hvad der i medfør af den dagældende retsvirkningslovs § 16 b, stk. 1 kan anses for ”rimelige pensionsrettigheder”. Ved rimelighedsvurderingen skal der tages udgangspunkt i, hvad der på indbetalingstidspunktet er den sædvanlige arbejdsmarkedspensionsindbetaling for den pågældendes erhvervs-gruppe eller sammenlignelige grupper. En årlig indbetaling ud over det, der svarer til sædvanlig arbejdsmarkedspension, kan som udgangspunkt ikke anses som rimelig for så vidt angår den del af pensionsindbetalingen, der overstiger sædvanlig arbejdsmarkedspension. Sagsøger har gjort gældende, at grundlaget for beregningen af, om hans pensionsindbetaling er rimelig, er et beløb på 7.678.378 kr., som udgør resultatet af hans virksomhed i 2016 (bilag 5, s. 1). Det fremgår imidlertid af bilag 5, s. 1, at et beløb på 2.091.503 kr. er hævet opsparet overskud i Sagsøgers virksomhedsskatteordning. Det gøres gældende, at et hævet opsparet overskud ikke er udtryk for en lønindtægt eller overskud af virksomhed, som kan indgå i grundlaget for beregningen af, om en pensionsindbetaling er rimelig. Grundlaget for beregningen skal derfor være 7.678.378 kr. fratrukket 2.091.503 kr. = 5.586.875 kr. Sagsøgers pensionsindbetaling på 1.500.000 kr. udgør 26,85 % heraf. Sagsøger har ikke løftet bevisbyrden for, at en pensionsindbetaling på 26,85 % er sædvanlig for hans erhvervsgruppe.

Det har ingen betydning, at Sagsøger har indbetalt mindre beløb til sin pensionsordning i andre år. Det forhold, at en høj pensionsindbetaling har til formål at kompensere for manglende eller lave indbetalinger i tidligere år, kan ikke i sig selv føre til, at den høje indbetaling anses for rimelig for hele beløbets vedkommende.

Ved selvstændige erhvervsdrivende må vurderingen bero på, om pensionsordningen, herunder indbetalingernes størrelse og forløb, må anses for rimelig ud fra virksomhedens økonomiske forhold. Ved en årlig indbetaling, der overstiger niveauet for sædvanlig arbejdsmarkedspension for sammenlignelige grupper, påhviler det den selvstændige erhvervsdrivende at godtgøre, at indbetalingen er rimelig ud fra virksomhedens økonomiske forhold. Da Sagsøgers virksomhed har givet betydelige overskud også i andre år, hvor Sagsøger ikke har foretaget indbetalinger til pension i samme størrelsesorden som i 2016, har Sagsøger også af denne grund ikke løftet bevisbyrden for, at hans indskud af 1.500.000 kr. er rimeligt i retsvirkningslovens § 16 b's forstand.

Det gøres desuden gældende, at Sagsøger ikke har løftet bevisbyrden for, at hans pensionsopsparing i øvrigt er rimelig.

Afslutningsvist gøres det gældende, at værdien af pensionsrettigheder, der ikke er rimelige, skal indgå i delingen af det samlede fællesbo, jf. dagældende retsvirkningslovs § 16 b, stk. 3. Sagsøgers synspunkt i det afsluttende processkrift om, at han på nuværende tidspunkt af processen kan afregne sagsøgtes krav på boslod af den sagsøgers ikke rimelige pensionsopsparing ved særskilt betaling af et beløb eller ved overførsel af midler til sagsøgtes pensionsordning har hverken hjemmel i den dagældende eller den nuværende lovgivning. Hvis sagsøger havde ønsket at udnytte mulighederne i den dagældende retsvirkningslovs § 16 f, stk. 2, litra 2, jf. § 16 g, stk. 2, skulle han have gjort det gældende over for bobehandler eller senest i hans indsigelser imod bobehandlerens udkast til boopgørelse. ...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Sagsøgtes påstande om afvisning af nogle af Sagsøgers påstande

Nærværende sag er anlagt som en enkeltvist efter ægtefælleskiftelovens § 2 i forbindelse med behandlingen af parternes fællesbo. I sager af den type er det helt sædvanligt, at påstande nedlægges som anerkendelsespåstande.

Skifteretten finder derfor ikke grundlag for at afvise nogen del af Sagsøgers påstande under påstand 1. Skifteretten finder heller ikke grundlag for at afvise Sagsøgers principale påstand under påstand 2, idet denne påstand vedrører et spørgsmål, der kan tages under behandling under en sag anlagt efter ægtefælleskiftelovens § 2, og da påstanden, som den er formuleret, kan danne grundlag for en dom.

Skifteretten tager derimod Sagsøgtets påstand om afvisning af Sagsøgers subsidiære og mere subsidiære påstande under påstand 2 til følge. Skifteretten har herved lagt vægt på, at påstandene er nedlagt overfor Sagsøger selv, og at han ikke har retlig interesse i at få dom for en forpligtelse rettet imod sig selv.

Sagsøgers subsidiære og mere subsidiære påstande under påstand 2 afvises derfor.

Påstand 1. Kursfastsættelsen af udskudt skat

Skifteretten finder, at Sagsøger ikke ved de bilag, der efter det oplyste er sendt til skønsmanden forud for dennes besvarelse af de supplerende spørgsmål den 11. februar 2022, har bevist, at han ultimo juni 2021 har betalt den udskudte skat for årene forud for opgørelsesdagen for boet. Skifteretten har herved lagt vægt på, at oplysningerne om betalt skat kan have vedrørt andre skattebetalinger, og at forklaringerne fra Sagsøger selv og hans rådgivere ikke udgør dokumentation af en karakter, der gør, at skifteretten kan lægge til grund, at den pågældende skat er betalt.

Skifteretten finder derfor ikke grundlag for at tilsidesætte bobehandlers vurdering, der er støttet af et uvildigt syn og skøn, hvorefter den udskudte skat ikke er anset som betalt.

Passiveringsprocenten for den latente skattebetaling skal efter praksis fastsættes ud fra dels det antal år, den latente skat forventes udskudt, dels den langsigtede realrente.

Skifteretten finder, at Sagsøger ikke ved forklaringen fra sine rådgivere har godtgjort, at passiveringsprocenten skal udgøre 98% eller en anden procent, der klart overstiger de 50%, som bobehandler har anført i udkastet til boopgørelse. Skifteretten har herved lagt vægt på, at der ikke er fremlagt nærmere dokumentation for, at den latente skattebetaling vedrørte bestemte nærmere anførte po-

ster, ligesom det som ovenfor anført ikke er godtgjort, at det var den latente skattebyrde for årene forud for 2017, der blev betalt ultimo juni 2021.

Skifteretten tager derfor vedrørende dette spørgsmål i det hele Sagsøgts frifindelsepåstand til følge.

Påstand 2. Sagsøgers pensionsindbetalinger

Efter den dagældende bestemmelse i retsvirkningslovens § 16 b (der nu svarer til ægtefællelovens § 34, stk. 1) havde og har ægtefæller ret til i forbindelse med skifte at udtage egne rimelige pensionsrettigheder.

Det er ubestridt, at saldoen på Sagsøgers pension i Danica Pension pr. 31. marts 2017 var på 2.246.195 kr.

Skifteretten lægger på baggrund af de fremlagte årsopgørelser til grund, at Sagsøger i årene 2010-2015 trods betragtelige indtægter ikke indskød bidrag af nogen nævneværdig størrelse i pensionsordninger.

Sagsøger havde i 2010 indkomst i form af løn, bestyrelseshonorar m.v. i størrelsesordenen 2,1 mio. kr. og et underskud på virksomhed med ca. 100.000 kr.

I 2011 var hans lønindkomst og bestyrelseshonorarer m.v. på ca. 2,6 mio. kr. og underskuddet på virksomheden ca. 130.000 kr.

I 2012 var hans lønindkomst og bestyrelseshonorarer m.v. på ca. 1,5 mio. kr. og underskuddet på virksomheden ca. 2,5 mio. kr.

I 2013 havde Sagsøger ingen indtægter i form af løn og bestyrelseshonorar m.v., men hans virksomhed havde et overskud på ca. 1,3 mio. kr.

I 2014 havde han heller ingen indtægter i form af løn og bestyrelseshonorar m.v., og hans virksomhed havde kun et overskud på ca. 500.000 kr.

Endelig havde han i 2015 ifølge årsopgørelsen et overskud på sin virksomhed på ca. 6,6 mio. kr., hvoraf ca. 3 mio. kr. var hævet opsparet overskud, og han havde fortsat ingen indtægter i form af løn og bestyrelseshonorar m.v. I 2016, efter

samlivsophævelsen men før separationen, indskød han 1.514.973 kr. på sin pensionsopsparing. Han havde det år ingen indtægter i form af løn og bestyrelseshonorar m.v. men hans virksomhed havde et overskud på ca. 7,6 mio. kr., heraf hævet opsparet overskud på ca. 2 mio. kr.

Skifteretten har noteret sig, at Sagsøger heller ikke for årene 2020 og 2022, for hvilke der er fremlagt årsopgørelser, har indskudt større beløb på pensions-ordninger. Han havde i 2020 overskud på virksomheden med ca. 10 mio. kr. og i 2022 overskud på ca. 2,8 mio. kr. inklusiv hævet opsparet overskud. For ingen af disse to år er der angivet indtægter i form af løn og bestyrelseshonorar m.v.

Skifteretten lægger på baggrund af de anførte årsopgørelser til grund, at Sagsøger i 2010-2012 var lønmodtager, og at han fra 2013 og frem har været selv-stændig erhvervsdrivende.

Som det fremgår af Højesterets afgørelse i U.2018.1539H må rimelighedsvurderingen i relation til den dagældende retsvirkningslovs § 16 b ved selvstændige erhvervsdrivende navnlig bero på, om pensionsordningen, herunder indbeta-lingernes størrelse og forløb må anses for rimelig ud fra virksomhedens økono-miske forhold. Ved en årlig indbetaling, der overstiger niveauet for sædvanlig arbejdsmarkedspension for sammenlignelige grupper, påhviler det den selv-stændige erhvervsdrivende at godtgøre, at indbetalingen er rimelig ud fra virk-somhedens økonomiske forhold.

Der er ikke fremlagt oplysninger om sædvanlige pensionsbidragssatser for per-soner i en erhvervsgruppe, der kan sammenlignes med Sagsøger. Hans ad-vokats angivelse af, at procentsatsen for almindelige lønmodtagere er 15%, og at den for visse private brancher er højere, samt at der foreligger praksis, hvor en højere procentsats er godkendt, medfører ikke, at der derved er fremkommet oplysning om sædvanlige pensionsbidragssatser.

Der er endvidere ikke oplyst omstændigheder, der giver grundlag for at fore-tage nogen bedømmelse af Sagsøgers virksomheds økonomiske forhold.

Skifteretten har derfor ikke et grundlag for at bedømme, om Sagsøgers me-get beskedne pensionsbidrag i årene 2010 til 2015 og indbetalingen af det meget høje bidrag i 2016 var rimeligt begrundet i hans virksomheds økonomiske for-hold.

På den baggrund finder skifteretten, at Sagsøger ikke har løftet bevisbyr-den for, at hans pensionsindbetaling på 1.500.000 kr. i 2016 var rimelig i (den dagældende) retsvirkningslovs § 16 b's forstand.

Skifteretten finder derfor, at Sagsøgers pensionsopsparing skal indgå i par-ternes bodeling med det beløb på 1,2 mio. kr., der fremgår af bobehandler, Advokats boopgørelse.

Skifteretten tager derfor også Sagsøgtes påstand om frifindelse til følge for så vidt angår påstand 2.

Samlet set tager skifteretten Sagsøgtes påstand om frifindelse til følge.

Sagsomkostninger

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 100.000 kr.

Retten har herved lagt vægt på den oplyste sagsværdi på 1,5 mio. kr. og den omstændighed, at sagen er blevet hovedforhandlet på 1 retsdag. Sagen er en enkeltvist under parternes bodeling, som derfor ikke nødvendigvis er afsluttet med denne sag. Der har under bobehandlingen været udmeldt syn og skøn, men det er ikke sket til brug for nærværende enkeltvist.

Sagsøgte er ikke momsregistreret, men er dækket af fri proces, hvorfor sagsomkostningerne skal betales til statskassen.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte frifindes.

Sagsøger skal til statskassen betale sagsomkostninger med 100.000 kr.

Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

*Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1.

Retten i Helsingør, den 8. januar 2024

Dommer

Vejledning

Publiceret til portalen d. 09-01-2024 kl. 09:55

Modtagere: Advokat (H) Johan Hartmann Stæger, Advokat (H) Therése Kemp,
Sagsøgte, Sagsøger